

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210573
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3512210573.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitana, PhD. v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova ul. 25, Bratislava, IČO 35 807 598, proti žalovanému Slovenská republika, zastúpenému Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 7C/336/2012-161, zo dňa 03. júna 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukázaním na § 109 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. c) a §7 ods. 2 O.s.p.. Žalobca sa podaným návrhom zo dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd medzityčným rozsudkom rozhodol o zodpovednosti žalovaného za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom. Súčasne vzniesol námietku zaujatosti a žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.10.2012, č.k. 17 NcC/328/2012-11 súd rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom Mgr. Stanislava Mikláňková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn.: 7C/336/2012. Žalobca podaním zo dňa 14.07.2014 žiadal, aby súd konanie prerušil a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyvúčenia sudcu povereného prejednávaním veci. Návrh odôvodnil tým, že námietka porušenia nestrannosti je závažne podporená najmä pomerom sudcu k veci, pretože sudca môže byť rozhodnutím súdu priamo dotknutý vo svojich právach, sudca je vylúčený aj preto, že získal o veci poznatky iným spôsobom, než z dokazovania na konaní a do úvahy prichádza aj vzťah ekonomickej závislosti. Súd prvej inštancie preskúmal opätovný návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 14.07.2014, pričom dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný a preto ho zamietol. Žalobca vo svojom podaní na prerušenie konania neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť postupu súdu konať nestrannne a bez prietáhov. Ničím neodôvodnil ako zákonný sudca môže byť svojím rozhodnutím priamo dotknutý vo svojich právach, aké konkrétne poznatky mal získať mimo dokazovania a z akého dôvodu by mal byť k účastníkom konania vo vzťahu ekonomickej závislosti. Žaloby dotknutých osôb podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sú vždy nárokmi voči štátu a táto skutočnosť nezakladá pochybnosť o tom, že sudca bude postupovať nestrannne a nezávisle. Samotné podanie sťažnosti navrhovateľa na Ústavný súd SR automaticky nemôže byť dôvodom na prerušenie konania, preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. A navyac, uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.10.2012, č. k. 17NcC/328/2012-11 bolo právoplatne rozhodnuté o námietke zaujatosti a toto rozhodnutie je vykonateľné a pre súd záväzné a bez existencie odkladu

vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia nemôže byť dôvodom na prerušenie konania. Záverom súd prvej inštancie poukázal na nálezy ústavného súdu - nález ÚS I. 254/2013-10 zo dňa 30.04.2013, I. ÚS 261/2013-10 zo dňa 29.05.2013, I. ÚS 264/2013 - 10 zo dňa 29.05.2013.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. h) v spojení s § 205 ods. 2 písm. a), c), b) a f) O.s.p. Súdu prvej inštancie vytýkal, že v odôvodnení uznesenia nie je uvedené, prečo sa súd prvej inštancie domnieval, že neboli splnené podmienky na prerušenie konania, z ktorého dôvodu považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné v zmysle ustálenej súdnej praxe s odvolaním sa na Nález Ústavného súdu pod sp. zn. III. ÚS 25/06. Vyjadril nesúhlas s tvrdením súdu prvej inštancie, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi dôkazmi, keď návrh na prerušenie konania podal spolu s ústavnou sťažnosťou v prílohe. Zastával názor, že riadne a včas požiadal o prerušenie konania. Zároveň uskutočnil podanie, z ktorého vyplýva, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie, je potrebné z konania vylúčiť. Zotrvával na tvrdení, že v prejednávanej veci nemožno sudcu považovať za nestranného, pričom poukázal na skutkovo a právne rovnaké iné veci, v ktorých odvolacie súdy, Krajský súd v Nitre, Krajský súd v Trnave a Krajský súd v Prešove, vylúčili z prejednávania veci všetkých sudcov príslušných súdov prvej inštancie. S vedomím, že názor odvolacieho súdu v prejednávanej veci neobstojí pre rozpor s rozhodovaním iných odvolacích súdov, Ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva a s vedomím, že žalobca podal ústavnú sťažnosť v súvislosti s rozhodnutím odvolacieho súdu, nie je podľa názoru žalobcu prípustné, aby sa v konaní naďalej pokračovalo a rozhodoval vylúčený sudca. Preto malo byť konanie prerušené až do rozhodnutia Ústavného súdu o otázke nestrannosti súdu a osoby sudcu. S poukazom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP.

4. Po preskúmaní napadnutého uznesenia a obsahu súdneho spisu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v otázke posúdenia dôvodnosti návrhu žalobcu dospel k správnym skutkovým záverom a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci a podľa § 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

5. Podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

6. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP súd konanie preruší ak, pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania.

7. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

8. V prejednávanej veci bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.10.2012, č. k. 17NcC/328/2012-11 právoplatne rozhodnuté o tom, že vec konajúca sudkyňa Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom Mgr. Stanislava Miklánková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania v tejto veci, nakoľko odvolací súd nezistil dôvody na jej vylúčenie.

9. Z tohto vyplýva, že o námietke zaujatosti vznesenej voči zákonnému sudcovi už odvolací súd rozhodoval a na svojom názore nemá dôvod nič meniť. Preto neobstoja námietky zo strany žalobcu v tom smere, že týmto postupom ako prvoinštančného, tak odvolacieho súdu boli porušené práva žalobcu na zákonného sudcu. Subjektívny názor žalobcu o zaujatosti zákonného sudcu nič nemení na skutočnosti, že o takomto jeho návrhu už bolo Krajským súdom v Trenčíne rozhodované, týmto rozhodnutím sú viazané strany sporu s tým, že obsahom vznesenej námietky zaujatosti sa odvolací súd už zaoberal, preto žalobcova žiadosť o prerušenie konania s poukazom na § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., účinného do 30.06.2016 neobstojí. Čo sa týka samotnej námietky ohľadom rozhodovania vylúčeným sudcom, dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne

podľa tvrdenia žalobcu svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z..

10. Čo sa týka postupu podľa § 164 CSP, odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že v tomto prípade sa jedná o možnosť tzv. fakultatívneho prerušenia občianskeho súdneho konania, čo znamená, že súd v tomto prípade (na rozdiel od situácie upravenej v § 162 ods. 1 písm. a) CSP, čo však nie je prejednávany prípad, kedy je povinný prerušiť svoje konanie, lebo jeho rozhodnutie závisí od otázky, ktorú v tomto konaní nie je oprávnený riešiť), nemusí (nie je povinný) konanie prerušiť ani vtedy, ak prebieha iné občianske súdne konanie, kde sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre výsledok jeho konania. Okrem toho, podanie sťažnosti na Ústavný súd predstavuje mimoriadny opravný prostriedok s tým, že konanie pred Ústavným súdom nespadá pod definíciu "prebiehajúceho občianskeho súdneho konania" tak, ako to deklaruje § 164 CSP. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že ak súd v zmysle § 162 ods. 1 písm. a) CSP nepreruší konanie, neodníme týmto postupom účastníkovi možnosť konať pred súdom.

11. Navyše odvolací súd rovnako poukazuje na skutočnosť, že o sťažnosti žalobcu pre porušenie základného práva, zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky - t.j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu a práva na prerokovanie vecí nestranným súdom a základného práva na spravodlivý súdny proces, zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t.j. práva na nestranný súd zriadený zákonom, uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne, ktorými bolo rozhodnuté o žalobcovej námietke zaujatosti sudcov súdov prvej inštancie, Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol nálezom č. k. I.ÚS 250/2013-10 zo dňa 30. 04. 2013 tak, že ich odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na prerokovanie a rozhodnutie, pričom rovnako rozhodol aj v obdobných veciach, a to nálezom II. ÚS 436/2013 - 11 zo dňa 12.09.2013, nálezom I. ÚS 280/2014 - 9 zo dňa 04.06.2014.

12. Na základe uvedeného odvolací súd považoval za nedôvodné námietky žalobcu v odvolaní na nepreskúmateľnosť uznesenia súdu prvej inštancie, na jeho názory ohľadne požiadaviek, rozhodných pre posúdenie otázok, či je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodnutia vo veci, ako aj námietky na rozhodnutia iných súdov, týkajúce sa skutkovo a právne obdobných vecí.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

14. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).